

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om kapitaltilførselsafgift.

(Lovforslag nr. 34. Fremsat 17/10 75. Første behandling 29/10 75. Anden behandling 5/11 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 97 stemmer mod 13; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om beretninger angående Nordisk Råds 21. sessions anden samling 1973 samt Rådets 22. og 23. session 1974 og 1975.

(Andre selvst. forslag nr. XXVI. Fremsat 29/10 75 i betænkning fra udenrigsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Kirsten Jacobsen (FP):

Beretningen fra Nordisk Råds 23. session har været til behandling i folketingets udenrigsudvalg, og udvalget har ikke fundet anledning til andre kommentarer, end at man har taget beretningen til efterretning.

Nu vil jeg ikke her fra folketingets talerstol antyde, at udvalgsmedlemmerne ikke har læst beretningen, men mange af de ting, som foregår omkring hele den danske indstilling til Nordisk Råds arbejde, bestyrker mig og mit parti i en formodning om, at

man fra dansk side efterhånden kun deltager i Rådets arbejde af veneration over for Hedtoft og andre, der i efterkrigsårene forsøgte at lave et fællesnordisk parlament. På det tidspunkt var Rådets arbejde sikkert både praktisk og nødvendigt, men som tiden er gået, er det reelle indhold efterhånden blevet til småsager af uvæsentlig betydning. Alle har efterhånden erkendt, at de store politiske mål ikke lader sig løse i dette forum. Det ses bl. a. af den energipolitiske diskussion, som er omtalt i beretningen, og hvoraf det klart fremgår, at Norge ønsker at sælge sin olie, hvor de kan opnå de bedste priser — det finder jeg for øvrigt både fornuftigt og forståeligt, på trods af det nordiske samarbejde.

Det fremgår også af beretningen, at en ting som en fællesnordisk ægteskabslovgivning ikke har kunnet finde sin løsning i dette Råd. Jeg citerer fra beretningen, side 146:

„Ministerrådet udtalte i sin beretning, at „det for tiden ikke synes praktisk muligt at opnå ensartede regler i samtlige lande om ægteskabs indgåelse og opløsning.““

Det viser sig gang på gang, at når der er nogle ting, hvori der ligger noget kontroversielt, så finder man ud af, at det ikke kan lade sig gøre, men derimod kan man vedtage et medlemsforslag om, at man skal anvende refleksbrikker, ligesom man af beretningen kan se, at Rådet har henstillet til præsidiets om at virke for en nordisk historisk udstilling om kvinden i Norden.

Det er den slags ting, som vedtages i Nordisk Råd. Alle de andre ting, som var af betydning for befolkningen, lader man ligge, for dem erkender man at man alligevel ikke kan løse.

Beretningen, men især indholdet af de rekommandationer, der er vedtaget, er efter min mening et krampagtigt forsøg på at dække over denne hulhed. Det nordiske samarbejde er efterhånden blevet til, at det vigtigste er, at man bliver enig om noget, og så gør det egentlig ikke så meget, hvad det er, man bliver enig om.

Jeg og mit parti anerkender, at det nordiske samarbejde er vigtigt, men vi er efterhånden overbevist om, at det fungerer bedre og mindre bureaukratisk, hvis det ikke foregår i Nordisk Råds regie. Bl. a. har Foreningen Norden i praksis fungeret både